

ZATERDAG & ZONDAG

BN
DeStem

**ACHTERGRONDEN
BIJ HET NIEUWS**

ZATERDAG 16 FEBRUARI 2019

Gouden moment
Wie schiet de
mooiste bruidsfoto?
P 6-7, 9

Obesitas-chirurg
krijgt chocola van
zijn patiënten
P 15-16-17

Moederziel alleen

**Op een maandagmorgen in maart 2015
wordt in Breda een baby op straat gevonden.
Wie liet het meisje achter en waarom?**

Pagina 3, 4 en 5

FOTOGETTY IMAGES

Achtergelaten baby

De plek waar het baby'tje gevonden werd. ARCHIEFFOTO RON MAGIELSE

Waar is mama?

Baby's die te vondeling worden gelegd, het is van alle tijden. Het is vaak gissen naar de reden waarom. Lang niet altijd worden de biologische ouders gevonden. „Als ik in de spiegel kijk, vraag ik me af op wie ik lijk.”

PETER ULLENBROECK

Maandagochtend 2 maart 2015. De ochtendzon doet haar best, buiten is het fris. Mensen maken zich op voor een nieuwe werkweek, *business as usual*, lijkt het. Totdat plotseling alles anders is. Rond half negen hoort een voorbijganger in de Christiaan Huygensstraat in Breda iets, het lijkt op gehuil.

Tussen twee geparkeerde auto's, ter hoogte van nummer 15, staat een zwarte sporttas. Dáár komt het geluid vandaan. De passant ritst de tas open en weet niet wat hij ziet. Er ligt een pasgeboren baby in. Het meisje wordt meteen bij een van de huizen naar binnengebracht en in dekentjes gewikkeld.

Op het Bredase politiebureau wordt in allerijl een tienkoppig rechercheteam geformeerd. De start van het onderzoek is veelbelovend. De politie beschikt niet alleen over de tas en de kleertjes die het meisje aan heeft, er duiken ook beelden van bewakingscamera's op. Daarop is een persoon te zien die met de tas door de straat loopt.

Een paar dagen later wordt op het politiebureau een anonieme, afgestempelde brief bezorgd. Verzonden door iemand die beweert de moeder van het meisje te zijn. Aanwijzingen genoeg zou je denken om de ouders van het kind te

achterhalen. Zeker als de zaak tot twee keer toe uitgebreid aan bod komt in het televisieprogramma *Opsporing Verzocht*.

De tips stromen binnen. Maar de aanwijzing die moet leiden tot een doorbraak, blijft uit. De maanden daarna wordt het rechercheteam afgebouwd en is het hopen op een toevalstreffer. Ook die komt er niet. Binnenkort is het precies vier jaar geleden dat het meisje werd gevonden. Het gaat goed met haar. Maar het dossier blijkt gesloten.

„Helaas”, verzucht woordvoer-

Ieder kind heeft er recht op te weten waar het vandaan komt

ster Martine Pilaar van het Openbaar Ministerie in Breda. „Het rechercheteam heeft echt alles uit de kast gehaald om de ouders te achterhalen. Maar als op een gegeven moment alle tips en aanwijzingen zijn nagetrokken en alles is uitge-rechercheerd, dan houdt het op een gegeven moment op.”

LEES VERDER OP PAGINA 4

Zoektocht naar ouders vondeling nog vergeefs

Direct na de vondst van de baby werd de Christiaan Huygensstraat in Breda afgezet. FOTO RON MAGIELSE

Alles over de vondst bij elkaar

Hoewel het niet gelukt is om de biologische ouders van de Bredase vondeling op te sporen, heeft het rechte team wel iets achtergelaten voor het nu bijna 4 jaar oude meisje. De teamleden hebben een map gemaakt met daarin alle relevante informatie rond de vondst en het daaropvolgende, maandenlange onderzoek. „Het is een mooie map”, vindt Martine Pilaar van het Openbaar Ministerie in Breda. „Als het meisje straks wat ouder is en wil weten wat er allemaal is gebeurd, dan kan ze dat allemaal nalezen. Het complete politieverlag is erin opgenomen.”

Waar het kind nu precies verblijft, is niet bekend. Vondelingen worden in Nederland zoveel mogelijk buiten de publiciteit gehouden. In zijn algemeenheid is het zo dat kinderen die hier te vondeling worden gelegd, een tijdelijke voogd toegevoerd worden door de Raad van de Kinderbescherming. De kinderen verblijven maximaal drie maanden in een speciaal opvanggezin. Daarna wordt bekeken wat de meest verstandige stap is. Als uit het onderzoek blijkt dat een kind uit het buitenland komt, wordt vaak contact gezocht met de lokale autoriteiten.

Vondelingen worden in Nederland zoveel mogelijk buiten de publiciteit gehouden.

VERVOLG VAN PAGINA 3

Hoe kan het dat een zaak met zoveel aanwijzingen als hier bij de Bredase vondeling uiteindelijk toch niet wordt opgelost?

Mogelijk komt het kind uit het buitenland, denkt Kerstin van Tiggelen, voorzitter van het Nederlands Instituut voor de Documentatie van Anoniem Afstanddoen (NIDAA).

Die kans is levensgroot bij kinderen die in de grensstreek gevonden worden, zo blijkt uit het onderzoek dat NIDAA naar opgeloste vondelingen deed.

Van Tiggelen: „Uit onze analyse van zaken uit de afgelopen twintig jaar blijkt dat in 99 procent van die grenszaken het kind óf uit de stad of het dorp komt waar het gevonden is, óf uit het buitenland. Het komt bijna nooit voor dat zo'n kind elders uit Nederland afkomstig is. Dus bij de vondelingenzaak in Breda heeft het weinig zin om bij wijze van spreken in Lutjebroek te gaan reageren.”

Voorbeelden van wat Van Tiggelen 'migratievondelingen' noemt, zijn er te over. Jessica bijvoorbeeld, het meisje dat in 1991 wordt gevonden in een buggy op een parkeerplaats aan de Adriaan van Bergenstraat, aan de rand van het centrum van Breda. Ze is dan negen maanden oud.

Op de buggy ligt een briefje met daarop '12-90'. Dat bliken haar geboortemaand en geboortjaar te zijn.

Na veel spoorwerk wordt de vader achterhaald. Het blijkt een 25-

Ik voelde me in de steek gelaten en onbegrepen

jarige Fransman uit Lille te zijn. Hij heeft het meisje drie weken eerder na een ruzie met de moeder ontvoerd.

„We hebben ook een Chinees stel gehad dat in Italië woonde”, haalt Van Tiggelen een ander voorbeeld aan. „Zij kregen een kind en besloten hun baby heel bewust in Nederland te vondeling te leggen, omdat ze dachten dat het kind hier het beste af was. Met de trein zijn ze uiteindelijk naar Enschede gereisd en hebben het kind daar achtergelaten.”

In deze twee gevallen lukte het om de biologische ouders op te sporen. Maar vaak lukt dat niet. Celine Stroucken weet als geen ander hoe

belangrijk het is dat een kind zijn biologische ouders kent. Zelf werd ze 38 jaar geleden bij een flat in Helmond achtergelaten. Ze werd gevonden door een bewoner van de flat en ondergebracht bij een pleeggezin. Daar hoorde ze pas op haar elfde dat ze niet alleen geadopteerd was, maar ook te vondeling was gelegd.

„Er ging van alles door me heen. Ik voelde verdriet. Voelde me in de steek gelaten, onbegrepen, en ik was boos”, vertelt ze jaren later als ze tot twee keer toe via het televisieprogramma *Spoorloos* probeert haar biologische ouders op te sporen.

„Want zij maken toch voor een belangrijk gedeelte deel uit van je identiteit. Als ik in de spiegel kijk, dan vraag ik me nog altijd af op wie ik lijk.”

Met een dna-test heeft Celine

dan al achterhaald dat ze half-Afrikaans en half-Indisch is. Maar haar biologische ouders vinden, doet ze niet.

„Tot op de dag van vandaag ben ik niets verder gekomen”, verzucht ze. „Ik hoop maar dat het voor het meisje in Breda wel lukt om haar ouders te achterhalen. Ieder kind heeft er recht op te weten waar het vandaan komt.”

Met het meisje uit de Christiaan Huygensstraat gaat het goed. Ze is ondergebracht bij een gezin en binnenkort gaat ze voor het eerst naar school.

Of zij haar biologische ouders ooit zal kennen? Martine Pilaar van het Openbaar Ministerie: „Het dossier is gesloten, maar we hebben dna bij haar afgenomen. Mocht zich in de toekomst toch nog iemand melden, dan wordt de zaak zo heropend.”

In deze tas werd het Bredase baby'tje gevonden. ARCHIEFFOTO BN DE STEM

Kindje op station in Essen was gewikkeld in keukenpapier

Vijf baby's in de publiciteit

Naast de kwestie rond het gevonden meisje in de Bredase Christiaan Huygensstraat, kwamen nóg vier zaken de laatste jaren in deze regio in de publiciteit, waarin een kind te vondeling werd gelegd of een babylijkje werd gevonden.

■ 2014: op dinsdag 30 december wordt rond het middaguur op de galerij van een flat aan de Ganzerik in de Bredase wijk Haagse Beemden een verstopte babylijkje en alarmeert de politie. Omdat er onvoldoende technisch bewijs is hoe dit kindje is overlevend, gaat het Openbaar Ministerie niet tot vervolging over. Het tweede kindje is met de moeder herenigd.

■ 2010: een 19-jarige vrouw bevalt in juli 2010 van een kindje in een woning aan de Hooibeemd, eveneens in de Haagse Beemden in Breda. Niemand wist van haar zwangerschap af. Dan komt aan het licht dat de vrouw een jaar eerder ook al is bevallen, zonder dat iemand doorhad dat ze zwanger was. Haar vader vindt namelijk op de zolder van de ouderlijke woning het verstopte babylijkje en alarmeert de politie. Omdat er onvoldoende technisch bewijs is hoe dit kindje is overlevend, gaat het Openbaar Ministerie niet tot vervolging over. Het tweede kindje is met de moeder herenigd.

■ 2008: in de bosjes langs het Wilhelminakanaal-Zuid in Oosterhout vinden trimmers op woensdag 12 maart een dode baby. Het gaat om een jongetje dat van de burgemeester van Oosterhout de naam Willem van Oosterhout krijgt. De jongen wordt in die plaats begraven. Na een grootscheeps politieonderzoek, dat gepaard gaat met een flyeractie in de omgeving en veel publiciteit in de media, weet de politie de ouders op te sporen. Het Openbaar Ministerie beschuldigt hen van doodslag. Het gaat om een dan 31-jarige moeder en 33-jarige vader. De vrouw wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van 13 maanden waarvan 12 voorwaardelijk. De vader

beveert dat hij niet wist dat zijn vrouw zwanger was. Hij wordt voortijdig vrijgelaten.

■ 2006: op het station in Essen, net onder Roosendaal, wordt op maandagochtend 27 november een baby van ongeveer een week oud gevonden. Een rangeerder op het station vindt het jongetje in een doos, het is gewikkeld in keukenpapier. Het kind krijgt de naam Jasper van Essen, vernoemd naar politiemann Marc Jaspers die het jongetje van de rangeerder overneemt en het onderzoek naar Jaspers herkomst leidt. De biologische ouders worden niet opgespoord.